

Hvad Forslaget til § 8 angaaer, maa jeg dog endnu bemærke, at jeg ivrer kun derimod, forsaavidt det er Meningen, at Sogneforstanderskaberne skulle ved saadanne Indsigelser fra Trediemand, der ikke er indkaldt til Forretningen, kunne finde sig foranledigede til aldeles at høre den; men det bør de ikke kunne, naar de Vedkommende, som ere indkaldte og møde ved Forretningen, ere enige om, at Sogneforstanderskabet skal afgjøre Sagen og give en Bestemmelse for, hvorledes Veien skal vedligeholdes, og hvorledes de Vedkommende skulle deeltage deri. Tredie Mand's Ret bliver dermed uberørt. Men en Enkelt af de Vedkommende, som ere indkaldte til Forretningen, at han ikke er forpligtet til at deeltage deri, maa Sogneforstanderskabet henvise dette Spørgsmaal til Afgjørelse ved Rettergang; men det behøver ikke at høre, men blot at udsætte Forretningen. Naar Trediemand, som ikke er indkaldt til Forretningen, møder og gjør Indsigelse ved at paaatae, at han ogsaa er berettiget til Veiens Afbenyttelse, og denne Paastand indrømmes af de Andre, er der ingen Grund til at standse Sagen, og hvis derimod de Andre modsiges Paastanden, kan Sogneforstanderskabet vel ikke afgjøre Spørgsmaalet, men det kan, naar de til Forretningen Indkaldte deri ere enige, ligesuldt fremme Sagen og bestemme, hvorledes Veien skal vedligeholdes af de Parter, som ere mødte, og som ere enige om, at der gives en saadan Bestemmelse. Trediemands Ret prægraveres ikke ved en saadan affagt Kjendelse; thi det staaer ham jo laabent at paaatale sin Ret, dersom han har nogen, til at bruge Veien. Men man, at der er flere forpligtede til at deeltage i Veien, men de, der ere mødte, ønske, at Sagen skal fremmes, saa fremmer Sogneforstanderskabet Sagen for deres Vedkommende, og saa kunne de jo istandsætte Veien alene, hvis de have lyst der til, og senere, om de ville, søge at faae de flere, som menes at burde deeltage i Vedligeholdelsen, forpligtede dertil. Jeg troer derfor ikke, at der er nogen Grund til

at indblande Trediemand i Loven, det vil kun volde Sogneforstanderskaberne større Vanstuelighed. Saaledes som Lovforslaget er affattet, vil Sogneforstanderskabet, saasnart Trediemand kommer og gjør Fordring enten paa at være berettiget i en Veie, eller paa, at flere skulle deeltage i dens Vedligeholdelse, blot behøve at henvise ham til at see dette Spørgsmaal afgjort ved Rettergang; men derfor kan det meget godt, naar de Indkaldte deri ere enige, for deres Vedkommende fremme den Sag, som foreligger, idet der da ingen Grund er til at standse den.

Spørgsmål: Bestemmelsen i Lovforslagets Endringsforslag til § 8 sigter ikke nærmest til det Tilfælde, hvor Trediemand kommer til og gjør Indsigelse af hvilken som helst Bestaendighed, men sigter efter min Opfattelse nærmest til det Tilfælde, naar En af Eierlaget — om jeg ved dette Udtryk tør betegne dem, som væsentligt ere anerkjendte for at have Interesse i Veien — En af dem, som ere tilkaldte, siger: Jeg erkjender ikke, at det er en privat Veie, jeg kan slet ikke finde, at den henhører under Lovens Omraade i det Hele taget; det er ikke en Veie, hvortil jeg i Forening med de Andre erkjender mig ubeløkkende berettiget. Jeg troer ikke at Sogneforstanderskabet i dette Tilfælde, saaledes som Loven nu er affattet, vil være kompetent til at tage Sagen under Behandling. Ved det Endringsforslag derimod, som er foreslaaet af os, vilde Sogneforstanderskaberne kunne gaae frem paa samme Maade, som de kunde gaae frem paa ved de to andre Tilfælde, som her eksempelvis ere opførte.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Diæter, vil jeg kun sige et Par Ord. For mig er det det Væsentlige at bevare Amtsråadets Anseelse, og andre Hensyn, der kunne tages, have for mig ikke været det Afgjørende. Jeg seer ikke rettere, end at det paa en betænkkelig Maade berører Amtsråadets hele Stilling, naar man først indfører det at ville give Godtgjørelse i en eller anden Form, og det kan paa forskjellig